

በዓለ ኪዳነ ምሕረት የካቲት-2014

“አንቲ ውእቱ ተስፋሁ ለአዳም፡አመ ይሰደድ እምገነት”

“ናይ ዓርቢ ተስፋ መድኃኒት ዝኾንኪ፡ ኪዳነ ኣምላኽ ማርያም፤ ሕልና ቀዳማይ ኣቦ ብዕፁብ ኃዘን እንካብ ገነት ኪስጐጐ እንከሎ፤ ብኣኺ ተጸናጐ።” (መልክዐ ኪዳነ ምሕረት)። ኤደን ገነት እግዚኣብሔር ባዕሉ ዝተኸላን፤ መሪቐ ዝባረኻን፤ ቦታ ጽጋብን ደስታን፤ ቦታ ሓጐስን ፍሽኽታን፤ እግዚኣብሔር ዚመላለሰላ፤ ኣዳምን ሔዋንን ዚሕጐሱላ፤ ምሸት ምሸት ብሓደ ኃቢሮም ዜዋጉዑላ ቅድስቲ ምድረ ገነት እያ ነይራ።

ኮይኑ ግን፤ ኣዳምን ሔዋንን ብጋሻ ድምጺ ተታሊሎም፤ ብሸጠፍ ጸላኢ ተሓቢሎም፤ ብነፃ ድልዎቶም፤ ትእዛዝ ፈጣሪኡምን ወላዲኡምን ምስ ጠሓሱ፤ ብዝፈጸምዎ ከቢድ ገበን ጊዜያዊ መቐጸዕቶም ተቐቢሎም፤ እናበኸዩን እናጐሃዩን ካብዛ ምድረ ገነት ኪሰደዱ እንከለዉ፤ “ኣብ መንጎኻን ኣብ መንጎ እዛ ሰበይትን፤ ኣብ መንጎ ዘርእኻን ኣብ መንጎ ዘርእን ከኣ ጽልኢ እተክል ኣሎኹ። ንሱ ርእሰኻ ኺጭፍልኹ እዩ፤ ንሰኻ ድማ ሸኹናኡ ኸትነክሰ ኢኻ” እናበለ ምሕረት ዝሓዘለ ቃል ተስፋ ሃቦም (ኦዘፍ.3:15)። እቲ ካብ ንል ንልካ ተወሊደ ከድሕነካ እየ ዚብል ብሂል፤ ናይዚ ፍትሓትን ትርጉን እዩ። “እታ ሰበይቲ” እትባላ ዘላ፤ እታ ክትመጽእ ዘነበራ “ሓዳስ ሔዋን እግዝእትነ ማርያም እያ።” “እቲ ርእሲ ጸላኢ ዚጭፍልኹ ዘርእኻ ኸኣ፤ እቲ ካብኣ ኪውለድ ዝነበሮ ሓዲስ ኣዳም መድኃኔ ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ።

“ተፈጸመ ተስፋ አበው በማርያም ድንግል፡ ወበቀራንዮ ተተክለ መድኃኒት መስቀል”

ቃል ኣምላኽ ሓንሳብ ምስ ወጸት፡ ንዝዓለመቶ ከይወቐዐት፡ ኣይትዕጸፍን ኣይትምለስን እያ። ምልኣት ጊዜ ምስ በጽሐ፤ “እንሆ ድንግል ክትጠንስ፤ ወዲ ኸኣ ኸትወለድ እያ፤ ስሙውን ኣማኑኤል ኢላ ኸትሰምዮ እያ።” (ኢሳ.7:14) ዝበሎ ትንቢታዊ ቃል፤ እታ “ሰበይቲ”፤ ሓዳስ ሔዋን፤ ማርያም፤ ብተኣምር ብንጽሕና ተወሊዳ ክንድ ሰብ ምስ ኣኸለት፤ ዳግማይት ነባቢት ገነት ክትከውን፤ ነቲ ብሓጢኣት ዝተፈላለየ፤ ሰማይን ምድረን ክተራኸብ፤ ብኣምላኽ ተመሪጸ። ንሳ ኸኣ ነቲ ምርጫ ኣምላኽ፤ ብነፃ ድላይ፤ “ይኹነኒ በከመ ትቤለኒ” ከምቲ ዝበልካኒ ይኹነለይ እናበለት ብሓጐስ ተቐቢላቶ። ወሊዳ፡ ኣጥቢያ ኣዕቢያቶ፤ ምስኡ ድሕሪ ተሰዲዳን ተዋሪዳን፤ ከምቲ ናይ ኣቦኣ ኣብርሃም ንይስሓቕ ወዱ፤ ኣብ ጎቦ ሞርያ ዚሠውዮ፤ ንሳ ኸኣ ንፍቁር ወዳ፤ ኣብ ጎቦ ቀራንዮ መሥዋዕቲ ድኅነት ዓለም ኪኸውን ኣወፍያቶ። እቲ

ቤዛ ይስሐቅ ዝኾነ ገንሽል ድሕነት፤ እንሆ ቤዛ ነሉ ዓለም ኮይኑ። ሓጢአትና ተሸሚሙ። ከምቲ ብሙሴ፡ ኣብ ምድረ በዳ፡ ኣብ ባላ ዝተሰቐለ ኣስራዚ ተመን፤ ኣብ ዕፀ መስቀል ተሰቐለ፤ ኣብኡ ናይ ሞት ድቃስ ደቂሱ ከሎ ኸኣ፤ ከምቲ ካብ ድቁስ ኣዳም ሕያው ሔዋን ዝወጸት፤ ካብቲ ሰቐል ኢየሱስ ከኣ ሓዳስ ቤተክርስቲያን ተወለዳ።

ማርያም እምነ ወእሙ ለእግዚእነ

“ነቶም ዝተቐበልዎ ዘበሉ ብስሙ ንዚኣምኑ ኹሉም ግና ውሉድ ኣምላኽ ኪኾኑ፤ ሥልጣን ሃቦም። ንሳቶም ከኣ ኻብ ኣምላኽ እምበር ካብ ደም፤ ወይ ካብ ፍትወት ሥጋ፤ ወይ ካብ ድላይ ሰብኣይ ዘይተወልዱ እዮም” (ዮሐ.1:12-13)። እግዚእትነ ማርያም፤ ኣብ እግሪ መስቀል ቀራንዮ፤ ምስቲ እንኮ ፍቁር ወዳ ሓቢራ፡ ብመሪር እናታዊ ሓዘን ምስኡ ተሸንኪራን ተሠዊዐን እያ። ንሱ በቲ ካብ ጎድኑ ዝፈሰሰ ደምን ማይን ንዳግናይ ልደት ኪወልደና እንከሎ፤ ንሳውን ኣብቲ መሪር መሥዋዕቱ ብምስታፍ፤ ብጸጋ ወለዳትና እያ።

“ኣቲ ሰበይቲ! እንሆ ወድኺ” በላ። ካብዚ ሰዓት እዚ ንድሓር እግዚእትነ ማርያም “እመ ብዙሓን” ኣደ ቤተክርስቲያን እያ። እቶም ብጸጋ ጥምቀት ካብ ኣምላኽ ዝውለዱ ነላቶም ደቃ እዮም። ንኢየሱስ ብሥጋ፡ ንኣና ብጸጋ ወለዳትና እያ። ኢየሱስ በኹሪ ሓውና እዩ፤ ንሕና ኣሕዋትን ኣሓቱን ኢና። ንኣምላኽ ወረስቱ፡ ንክርስቶስ መዋርስቱን መቐርስቱን ኢና። በዚ ኸኣ ኢና ነላትና ደቂ ሓደ ኣቦ ስለ ዝኾና፤ “ኣቦና ኣብ ሰማይ እትነብር” እናበልና ብሓደ ድምፂ ሓቢርና እንጽውዮ።

ኣቦ ዝበለ ኣደ ኪብል ባሕርያውን ንቡርን እዩ። ኣብ እግሪ መስቀል እናሃለት ኣዴኹም ዝበለናውን በዚ ምኽንያት እዩ። ቅዱስ ጳውሎስ፤ “እምበኣርከስ ንሰኻትኩም ሰብነት ክርስቶስ ኢኹም፤ ነፍስ ወከፍኩም ከኣ ኣካላቱ ኢኹም።” (1ቆሮ.12:27)፤ እናበለ ሓድነት ውሉድነትና የረጋግጸልና። ንሕና ኣካላት ክርስቶስን ዓጽመ ሥጋኡን ኢና። ንሱ ርእስና ንሕና ኣባላቱ። ርእስን ኢደ እግርን ኣይፈላለን እዩ፤ ብሓንሳብ ሓቢሩ እዩ ዚውለድ። “ማርያም እምነ ወእሙ ለእግዚእን” እግዚእትነ ማርያም፡ “ኣደ ኣምላኽ” “ኣደ ቤተክርስቲያን” ተባሂላ ክትጽዋዕ እንከላ፤ ኣደ እቲ ምሉእ ክርስቶስ፤ ርእስን ኣባላትን፤ ናይታ “ምስጢራዊት ኣካል ክርስቶስ።” ተባሂላ እትጽዋዕ ቤተክርስቲያን፤ ኣደ ስለ ዝኾነት እያ።

ኪዳንኪ ኮነ ለሓጥኣን ተስፋነ

ሊቃውንቲ ኣቦታትና፡ ብብዓለ ኪዳነ ምሕርት፤ “ነተን፡ ባህሪ ትስብእትኺ ካብ ዝለበሰ ፈጣሪ ወድኺ፡ ኪዳን ዝተበሠራ ኣእዛንኪ፡ ሰላም እብል ኣሎኹ። ኣነ

ብግብረይ ክጸድቅ ዘይክእል እንተ ደኣ ኾይነ፡ኪዳን ዝተዋህበኪ ንኸንቱ ምኣስ ኮይነ፤ ሆነኔ ከይተርእዪኒ፡ እምሕፀነኪ ኣሎኹ፤” እናበሉ ብዜማ ይጽልዩ። ኪዳነ ምሕረት ዚብል ስም፤ ብዓርቢ ስቕለት ዝተጸንበለ፤ ተስፋ ድሕነት ዝሓዘለ፤ መጸውዒ ስመ መዓርግ እግዝእትነ ማርያም እዩ። በዓለ ኪዳነ ምሕረት ክንዝክርን ክነብዕልን እንከሎና፤ እዚ “ኪዳነ ምሕረት” ዚብል መጸውዒ ስም፤ መን ሃባ፤ ምኣስን ኣበይንከ ተዋህባ፤ ዚብል ሕቶ ኪልዓል ባህርያዊ እዩ።

ብዕለት 16 የካቲት ዚንበብ መጽሓፈ ስንክሳር፤ ነዚ ሕቶዚ በኸምዚ ይምልሰልና። ድሕሪ ትንሣኤ፤ እግዝእትነ ማርያም፤ ኣብቲ ገንሽል ድሕነት ፍቁር ወዳ ዝተሠውዓሉ ቦታ ቀራንዮ፤ እናኸደት ሆሉ መዓልቲ ተጽሊ ነበረት። እቶም ንኢየሱስ ዝቐተሉ፤ እቲ ኣብኡ ከይዳ ምጽላያን፤ ኣብኡ ምምልላሳን ስለ ዘይተዋጠሎም ካብኡ ንኼቋርጹዋ ብዙሕ ፈተነታት ኣካየዱ፤ እንተኾነ ኣማላኽ ብመላእኽቲ ስለ ዝሓለዋን ዝተኸላኸለላን ኬሰናኸሉዋ ኣይከኣሉን። ነዚ ቅዱስ መንፈሳውነት እናፈጸመት እንከላ፤ ሓደ መዓልቲ እቶም መላእኽቲ ናብቲ ወዳ ዝነግሠሉ ዘሎ ቦታ ወሲዶም ምስ ፍቁር ወዳ የራኸቡዋ እሞ፤ ውሉድን ወላዲትን ከኣ ብፍቕር ናፍቓት ይሰዓዓሙ፤ ካብኡ ንድሓር፤ ኣብቲ “ዓይኒ ዘይረኣየቶ፤ እዝኒ ዘይሰምዓቶ፤ ልቢሰብ ዘይሓለኖ፤ ኣምላኽ ነቶም ዜፍቅርዎ ዜዳለዎ” (1ቆሮ.2:9) መንግሥቲ ኣምላኽ እናዞሩውን ኣርኣይዎ። ነቶም ዝሓለፉ ኣቦታታን ኣቦሓጎታታን፤ ኣሕዋታን ኣሓታት ኣብኡ ምስ ረኣየትውን ብዙሕ ተሓጎሰት።

ድኅርዚ፤ ናብቲ ቦታ ሆነኔን ሓዘንን ከኣ ይወስድዋ፤ ነተን ኣብኡ ብሕሱም ዚሳቐያ ነፍሳት ምስ ረኣየት ብዙሕ ትሓዘንን ትጉህን። ካብኡ ምስ ተመልሰት በቲ ስቓዮም እናስቁርቁረት ዝን ትብል እሞ፤ ኢየሱስ፤ ፍቁር ወዳ፤ “ኣደ እንታይ ደኣ ኾይንኪ ዝን ኢልኪ ሓዚንኪ፤ ንኣኺ ዘይገበርክዎን ዘይፈጸምክዎን እንታይ ኣሎ፤ ሆሉ ድላይኪ ክፍጽመልኪ ዝደለኸዮ በልኒ ይብላ።” ንሳ ኸኣ፤ “ፍቁር ወደይ! ምእንቲ ፍቁር ኣቦኻን፤ ቅዱስ መንፈስኻን፤ ምእቲ እቶም ንጹሓት መላእኽትኻን፤ ሕሩያት ቅዱሳንኻን፤ ምእንቲ እቲ ትሸዓተ ወርሒ ዝተሸከምኩኻን፤ ወሊደ ዘጥቦኹኻን ዘዕበኹኻን፤ ምእንቲ እቲ ምሳኻ ዝተቐበልክዎ መከራን ስደትን ስቓይን፤ ነቶም ብስመይ ቤተ መቐደስ ዚሓንፁን፤ መዛሙራት ዚደርሱን፤ ንዕሩቕ ዜልብሱን ንድኻ ዚልግሱን፤ ንሕዙን ዜጸናንዑን ንሕሙምን እሱርን ዚበጽሑን፤ ኣብዚ መንግሥትኻ ክትቐበሎም ቃል እተወለይ ትብሎ።” ንሱ ኸኣ፤ “ርኽቢ ኣይትስኣኒ፤ ብኣኺ ዝተማሕፀነን፤ ብስምኪ ዝለመነን ከምቲ ዝበልክዮ ኪፍጸመሉ እዩ።” እናበለ፤ ብ16 የካቲት ቃል ማሕላ ኣተወላ። ኪዳነ ምሕረት እናበልና፤ ኣብ ወርሒ ሓደ ጊዜ፤ ኣብ ዓመት ክልተ ጊዜ እንጽውዓን እነኸብራን ዘሎና እምበኣር ምንጩን መሥረቱን እዚ እዩ።

እቲ ማህሌታይ-ማርያም፡ ተባሂሉ ዚጽዋዕ ቅዱስ በርናርዶስ፤ ኣብቲ ካብ መጀመሪያ ክርስትና ኣትሒዙ ዝቐጸለ ትምህርቲ ኣበውን፡ መንፈሳውነት ምእመናንን ተመርኩሱ፡፡ “ኦ ፍጽምቲ ሕያወይቲ ድንግል ማርያም፤ ናብ ኣለዋኽ እንካብ ዝገብዮ፤ ረዲኤትኪ እውን እንካብ ዝለመኑ፤ ለመናኺውን እንካብ ዝደለዩ፤ ካብዚኣቶም ኣደኳ ዝጠፍአ ከምዘይተሰምዐ ሕሰቢ፤ ኦድንግልተ ደናግል ኣደይ! ኣነውን በዚ እምነትዚ ጸኒዐ እናተጨነቐኩ ኣብ ቅድሚኺ ደው እብል ኣሎኹ፤ ኦ! ኣደ-ቃል ንጸሎተይ ብሕያውነትኪ ስምዕዮ፤ ጽን በልዮ እምበር ኣይተስተንዕኹን፡፡ ኣሜን፡፡” እናበለ ነቲ ኣብዛ ኅርይትን ልዕልትን ኣደ ዘለዎ ውሉዳዊ ፍቕሩን እምነቱን ይገልጸልና፡፡

እወ! እዛ “ብቐላ ጥዕምቲ፤ ብግብራውን ሕያወይቲ” ዝኾነት ኣደና፤ ኣብ ቃና ዘገሊላ ዝጀመረቶ ግብረ ሠናይ፤ ሕጂውን ኣየቋረጸቶን፤ ብሳላኣ ክንደይ ዝመኸነ ማሕፀናት ኣደታት ዘይተኸፍተ፤ ብስማ ክንደይ ድዉያት ዘይተፈወሱን፤ ክንደይ ሕዙናት ዘይተደበሱን፤ ንኣኣ ዝለመነ መን ኣሎ ዝሰኣነ፤ ኣየናይ ቅዱስ እዩ፤ ወይ ኣየነይቲ ቅድስቲ እያ ንኣኣ ዘይተማሕፀነ፤ ኣደ ዘይብሉ ገዛ ዘኸታም፤ ኣደ ዘይብሉ ስድራ ጸላም፤ ‘ኣደ ዘለዎ ይበኪ፤ ኣደ ንዘይብሉ ከብኪ’ “ኣብ እግሪ መስቀል፡ ኣብ ቀራንዮ፤ “እንሃለት ኣደኹ” ኣይትብከዩ ዶ ኣይበለናንዩ! ካልእ ኣደ ኣይኮነትን፤ ገዛእ ኣዲኡ፤ ኣደ ኣምላኽ እኳ እዩ ሂቡና፡፡

ንሱ እኳ ከሃሌ ኩሉን ገባሬ ኩሉን እንከሎ፤ ኣደ ቢሉ ምዕዋዕ ዘየሕፈሮ፤ ኣደ ቢልና ምጽዋዕን፤ ናብኣ ምሕቋፍን እንታይስ እንታይ እዩ ዜጠራጥረና፤ እንታይ እዩኽ ዜፍርሃና፡፡

ኣይንረስዕ ንዘክር፤ ብሎሚ ዕሥራ ዓመት ናይትማሊ፤ ኪዳነ ምሕረት እዩ ነይሩ ፀሓይ ብራቕ ቀትሪ፤ ርኢናዮ ብዓይንና፤ ፀረ-ሕይወት ኣጽዋር ኪድፋእ ንምድሪ፤ ኣእዳው ኪዝርጋሕ ንላዕ ኣብ'ቲ ልዑል ፈጣሪ፡፡ ልሳናት ኣደታት ነዲሩ ኬዕልል፤ ሸኾና መንእሰያት ብታሕጓስ ኪዘልል፡፡ ንሕና ኢና ጠሊምና፤ ዝተገብረልና ሞላ ረሲዕና፤ ንሳስ ኣላ ኣብቲ ደብራ ትጽብየና፡፡ ዘይሀልቕ ኪዳን እዩ ተዋሂቡዎ ካብ ፈለማ፡፡ “ኣደየ ከምዓልኪ፤ እመስገኖ፤ ሃብኒ'ሞ'ታ ኢድኪ ክሳለሞ፤ ንበላ ዓቢ ምስ ንእሸቶ፤ ብሰንሰለት ፍቕሪ ተጠሚርና ኣብ ገዛኣ ንእቶ፡፡ ኪዳነ ምሕረት እዩ ስማ ካብ ጥንቲ ብቐደማ፡፡ ኢየሱስ ዝወዳ መርሓባ ንበላ ኩላትና፤ ልባትና ይክፈት ፍቕሪ ይዓንብብ ሰላም ይንገስ ኣብ ሃገርና፤ ኣቢርና ንጸሊ በኸበሮ ብጸናጽል ብበገና፤ ሕጂውን ኪድገም ተኣምር ቃና፤ ሸዑ ክንርእያ ኢና ኪዳነ ምሕረት ኣደና፤ መርዓና ክነብዕል ታሕጓስ ተመሊእና፡፡

“እግዝእትነ፤ ማርያም እግዝእትነ ነጽሪ ኅቤነ፤ ሰላመ ወልድኪ የሀሉ ምስሌነ፡፡”